

УДК 796. 011.3

СУЧАСНІ ТРАЄКТОРІЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

Кондрацька Галина, доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри спортивних дисциплін і туризму, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка.

ORCID: 0000-0001-8856-1125

E-mail: kondrgala73@gmail.com

Чепелюк Анна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри спортивних дисциплін і туризму, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка.

ORCID: 0000-0001-7447-8478

E-mail: anna.chepelyuk@ukr.net

У статті розглянуто фізичну культуру і спорт як складову системи освіти. Розкрито траєкторії формування освітньо-професійної програми підготовки фахівців зі спеціальності 017 «Фізична культура і спорт» для бакалаврського рівня вищої освіти.

Обґрунтовано планування двох компонентів освітньої програми – обов'язкового і вибіркового, що включають блоки дисциплін, які мають забезпечити інтеграцію знань студентів у формування загальних та фахових компетентностей.

Розкрито реалізацію освітніх компонентів: інформаційно-знаннєвого, змістовно-процесуального, діяльнісно-результативного, які сприяють особистому розвитку студента.

Ключові слова: освіта, спорт, фізична культура, підготовка, програма, компоненти, траєкторії, студенти.

MODERN TRAJECTORIES OF TRAINING OF SPECIALISTS IN PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS

Kondratska Halyna, Doctor of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Head of the Department of Sports Disciplines and Tourism, Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University.

ORCID: 0000-0001-8856-1125

E-mail: kondrgala73@gmail.com

Chepelyuk Anna, PhD in Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Sports Disciplines and Tourism, Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University.

ORCID: 0000-0001-7447-8478

E-mail: anna.chepelyuk@ukr.net

The modern orientation of physical training and sports is aimed at the development of physical and intellectual activity of students. This allows us to talk about physical training and sports as an important means of formation the individual, citizen and future competitive specialist.

The article considers physical training and sports as a component of the education system.

It demonstrates that the task of physical culture and sports in higher education institutions is the formation of personal culture of students, creating conditions for their professional development and the formation on this basis of intellectual, creative and cultural potential.

The results of research in the field of physical education and sports using empirical methods, suggested that future professionals should have a set of competencies in the chosen field of knowledge, taking into account different disciplines in the context of professional standards.

According to researchers, taking into account the regional approach, the use of local resources will determine the effective trajectories of training specialists in physical education and sports.

The article also reveals modern trajectories of training of specialists in physical education and sports.

The method of this study is a review study, which has become a difficult problem due to the importance of training specialists to implement the socialization of modern youth.

It highlights the trajectories of the formation of the educational-professional program of training specialists in "Physical Education" The article also reveals the realization of educational components: information-cognitive, content-procedural, activity-effective, which promote personal development of the student.

We prove the planning of two components of the educational program of professional and selective, including blocks of disciplines that should provide integration of knowledge of students in formation of the general and professional competences.

The article reveals realization of educational components: information-cognitive, content-procedural, activity-effective, which promote personal development of the student.

Keywords: *education, sports, preparation, program, components, trajectories, students.*

Фізична культура і спорт є одним із засобів соціалізації людини в суспільстві. Підготовка фахівців з фізичної культури і спорту здійснюється відповідно до потреб і запитів суспільства. Формування конкурентоспроможної особистості відбувається під час навчання у ЗВО і під час професійного розвитку. Освіта має динамічний характер і на сьогодні враховує виклики та потреби суспільства у співвідношенні з економікою, політикою і культурою. Визначити місце і роль фізичної культури та спорту в життєдіяльності кожної людини має вчитель, наставник, тренер. Виникає необхідність перегляду сучасних траєкторій розвитку фізичної культури й спорту. Зазначимо, що фізична культура і спорт є основним (якщо не єдиним) засобом, який формує здоров'язберезувальну компетентність і спонукає до помірної рухової активності, сприяє фізичному розвитку, здоровому способу життя, продуктивній праці, активному довголіттю і безпеці життєдіяльності в суспільстві. З огляду на пандемію, недостатність рухової активності, погіршується здоров'я людини, втрачається активність, що спонукає до глибокого аналізу компонентів освітніх програм. Тільки перегляд викликів сьогодення надасть можливість підібрати правильні траєкторії підготовки фахівців з фізичної культури і спорту. Для розв'язання поставленої проблеми потрібно розглянути стан питання не тільки в Україні, але й у світі.

Науковці Мохаммад Саїд Кіані, Лейла Назарі, Лейла Шахбазпур (Mohammad Saeid Kiani, Leila Nazari, Leila Shahbazpour) (2019) досліджують екологічну проблему у світі та роль довкілля для сталого управління спортивними заходами. Згідно з висновками дослідників сталий розвиток – це процес змін, який узгоджує використання ресурсів, управління інвестиціями, орієнтацію на технологічний розвиток та організаційні зміни з поточними та майбутніми потребами студентів. Дослідники доходять висновку, що вирішення сучасної екологічної кризи вимагає розвитку участі студентів для збереження довкілля у спортивних змаганнях, щоб завдяки збільшенню знань про зміну цінностей та посиленню потенціалу змін створювалися належні умови для солідарності та гармонії між студентами та навколишнім середовищем. Чим більше студентів використовують такі інформаційні ресурси, як візуальні засоби масової інформації, письмові матеріали, їхнє ставлення до навколишнього середовища та

результати в спортивних змаганнях, тим краще екологічні фактори [16].

Їхню думку підтримує Ауреліо Томмасетт (Aurelio Tommasetti) (2019) і зосереджує свої дослідження на науковій еволюції фізичного виховання в Університеті Салерно. Науковець розглядає фізичні вправи та спортивні дисципліни у підготовці майбутніх фахівців як засоби для комплексної навчальної діяльності через додаткове навантаження, конкретні стажування у практичній спортивній діяльності. Виявлення еволюційного шляху у підготовці фахівців з фізичної культури і спорту науковці пропонують за допомогою лонгitudного опитування, щоб виокремити процес конкретних цілей навчальної діяльності з цілями майбутньої професії [17].

З погляду Франческа Делія (Francesca D'elia) (2019), ефективність фізичного виховання у школі залежить від елементів його орієнтації, а саме: національних цілей та стратегії, кількості уроків для фізичної культури в програмах обов'язкової освіти, початкової освіти та кваліфікації учителів, їхнього постійного професійного розвитку тощо. В Італії фізичне виховання має закріплену традицію в міністерських документах, що стосуються школи, від включення фізичного виховання до шкільних програм як обов'язкової дисципліни до чинних рекомендацій, проектів та постанов. Однак така традиція не була ґрунтовно відображена на навчальних курсах для вчителів. Отже, ця робота спрямована на виявлення деяких фундаментальних аспектів університетських програм фізичного виховання та спорту [13].

Дослідження Сяоцин Хе, Чунцюань Чжу (Xiaoqin He, Chunquan Zhu) (2020) присвячені грамотності населення з видів спорту. Розроблена науковцями стратегія базується на визначенні основної грамотності системи Китаю. З точки зору дослідників, основні принципи та стратегії навчання грамотності використовуються для постійного збагачення дослідницьких стандартів та меж основної грамотності в спортивних дисциплінах; роблять систему та структуру основної спортивної грамотності більш відповідними вимогам реформи навчальної програми та розширюють рівень підготовки ідеї основної грамотності студентів закладів вищої освіти для задоволення попиту країни та суспільства на таланти [18].

Питання підготовки фахівців з фізичної культури і спорту має ряд суперечностей. Різноманіття навчальних програм для підготовки фахівців з фізичної культури і спорту та динамічні зміни в суспільстві вносять корективи в механізм потреб і ставлення до занять фізичними вправами і спортом. Формування результатів навчання відбувається відповідно до загальних і фахових компетентностей та професійних стандартів вчителя.

Суспільство має свої виклики і вимагає перегляду соціальних вимог до формування конкурентоспроможних фахівців з фізичної культури і спорту.

Фізкультурна освіта в Україні базується на нормативних документах: Закон України «Про вищу освіту»; Закон України «Про освіту»; Закон України «Про фізичну культуру і спорт»; Постанова Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341 «Про затвердження Національної рамки кваліфікацій»; Постанова Кабінету Міністрів від 29 квітня 2015 р. № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти»; Національний класифікатор України: «Класифікатор професій» ДК 003:2010 станом на 26.10.2017 р.; Методичні рекомендації щодо розроблення стандартів вищої освіти: затверджені наказом Міністерства освіти і науки України від 01.06.2016 р. № 600 зі

змінами від 21.12.2017 р. № 1648 [10].

З огляду на подану вище інформацію, виникає необхідність пропозицій різних траєкторій розробки та реалізації освітньо-професійних програм. За дослідженнями В. Захарченко (V. Zakharchenko) [1], Г. Кондрацької (H. Kondratska) [2], Т. Круцевич (T. Krutsevich) [2], Р. Сіренко (R. Sirenko) [9], А. Чепелюк (A. Chepelyuk) [12], врахування регіонального підходу, використання місцевого ресурсу визначить ефективні траєкторії підготовки фахівців з фізичної культури і спорту.

Мета дослідження – розкрити траєкторії підготовки фахівців з фізичної культури і спорту.

Завдання фізичної культури і спорту в закладах вищої освіти – формування особистої культури студентів, створення умов для їхнього професійного розвитку та формування свідомої, мобільної, конкурентоспроможної особистості. Розв'язання цих завдань передбачає формування потребово-мотиваційної основи фізичної культури і спорту як індикатора самовиховання, використання особистісно орієнтованого підходу до фізкультурно-спортивної діяльності і культурологічного підходу до розвитку фізичних та інтелектуальних здібностей молодого покоління.

Освітньо-професійні навчальні програми підготовки бакалаврів містять заходи, спрямовані на здобуття конкретних знань у галузі фізкультурної та спортивної діяльності, а також в економічній, правовій, психолого-педагогічній та соціологічній сферах. Випускнику ступеня бакалавра рекомендується досягнути таких навичок: здійснювати аналіз педагогічної діяльності; формувати власний стиль педагогічної діяльності та моделювати перспективи професійного зростання; застосовувати знання іноземних мов у професійній і самоосвітній діяльності; володіти професійно-мовленнєвою культурою; обирати конструктивну стратегію у спілкуванні з різними групами студентів; здійснювати педагогічну діяльність; володіти засобами, формами, методами та інноваційними освітніми технологіями навчання учнів; впроваджувати та адаптувати наукові знання у процесі професійної діяльності; використовувати відповідну термінологію, обговорювати факти та інтерпретації зрозумілою і чіткою мовою; використовувати у професійній діяльності інформаційно-комунікаційні технології виховання і навчання; володіти сучасною науковою методологією, принципами та методами наукових досліджень; здійснювати наукові дослідження та презентувати їхні результати; володіти психолого-педагогічним інструментарієм організації освітнього процесу; забезпечувати рівні можливості і дотримуватися принципів гендерної політики у професійному розвитку; застосовувати сучасні методики і технології мотивації учнів до занять фізичними вправами, систематичних занять фізичною культурою і спортом; надавати консультації з практичних питань організації рухової активності, розвитку фізичних якостей, вивчення та вдосконалення життєво важливих рухових навичок та навичок самоконтролю, загартування; застосовувати у професійній діяльності знання методів фізичного виховання і самовиховання для підвищення адаптаційних резервів організму і зміцнення здоров'я учнівської молоді; використовувати засоби масових видів спорту, рекреаційних оздоровчих технологій, туристично-оздоровчої роботи в освітньому процесі та у позанавчальний час; складати планувальну і звітну документацію, організовувати та проводити масові фізкультурні заходи та спортивні змагання; знати правила

профілактики травматизму та надання першої до медичної допомоги [7; 9; 10].

Результати проведеного дослідження в галузі фізичної культури та спорту за допомогою емпіричних методів дали змогу стверджувати, що майбутні фахівці повинні володіти комплексом компетентностей в обраній галузі знань з урахуванням різних навчальних дисциплін у контексті професійних стандартів.

Розроблені освітньо-професійні програми у змісті та результатах навчання мають на меті забезпечити підготовку бакалаврів, котрі можуть обрати професію:

- тренер-викладач з виду спорту (спортивної школи, секції та ін.);
- тренер-методист;
- інструктор методист з фізичної культури і спорту;
- інструктор методист спортивної школи;
- методист позашкільного закладу;
- методист з фізичної культури;
- інструктор навчально-тренувального центру.

Фізичне виховання та спорт у закладах загальної середньої освіти, спортивних школах, клубах, секція має специфічні навчальні цілі, що формує широкий спектр навичок, які необхідно сформувати в учнів: емоційні, соціальні, пізнавальні та моральні. Нині для фізкультурної системи освіти важливим є фізичний, особистий та соціальний розвиток дітей та молоді.

Фізична культура і спорт, як складова системи освіти, включає такі компоненти розвитку особистості студента: інформаційно-знаннєвий, змістовно-процесуальний, діяльнісно-результативний. Реалізація освітньо-професійної програми з підготовки бакалаврів спеціальності 017 «Фізична культура і спорт» відбувається за допомогою інтеграції знань з обов'язкових дисциплін та курсів за вибором студента.

Перший компонент освітньо-професійної програми обов'язковий, забезпечує студентів соціально-педагогічними знаннями, які формуються з психолого-педагогічного, медико-біологічного, гуманітарного блоку знань, інформаційно-комунікаційних технологій, блоку спортивних дисциплін та методики їх викладання, теорії і методики дитячого та юнацького спорту, теорії і методики фізичного виховання, організації та управління у сфері фізичної культури і спорту, основи наукових досліджень у фізичній культурі і спорті.

Другий, вибіркового компонента освітньо-професійної програми забезпечує і доповнює зміст основного компонента. Вибір дисциплін з економіко-правничого, культурологічного, суспільно-політичного, природничого блоків формують у студентів як загальні, так і фахові компетентності.

Підготовку бакалаврів забезпечує інформаційно-знаннєвий компонент освіти, який реалізується за допомогою змісту обов'язкових і вибіркового дисциплін.

Освітній процес у закладах вищої освіти побудований на принципі зв'язку теорії з практикою, що забезпечує функціональний підхід до використання інноваційних форм, методів і засобів, що забезпечує професійний розвиток майбутніх фахівців.

На першому (бакалаврському) рівні вищої освіти студентам пропонуються програми навчальних і виробничих практик. Діяльнісно-результативний компонент формує програмні результати навчання через формування гнучких знань для ефективної професійної діяльності: здійснювати аналіз суспільних процесів у сфері

фізичної культури і спорту, демонструвати власне бачення шляхів розв'язання наявних проблем; спілкуватися українською та іноземною мовами у професійному середовищі; володіти фаховою термінологією та професійним дискурсом, дотримуватися етики ділового спілкування; уміти обробляти дані з використанням сучасних інформаційних та комунікаційних технологій; показувати навички самостійної роботи; демонструвати критичне та самокритичне мислення; засвоювати нову фахову інформацію; оцінювати й представляти власний досвід, аналізувати й застосовувати досвід колег; мати базові знання з проведення досліджень проблем фізичної культури і спорту, підготовки та оформлення наукової праці; здійснювати навчання руховим діям та розвиток рухових якостей людини в умовах різних форм організації занять фізичними вправами; здійснювати заходи з підготовки спортсменів, організації й проведення спортивних змагань; демонструвати готовність до зміцнення особистого та громадського здоров'я шляхом використання рухової активності людини та інших чинників здорового способу життя, проведення роз'яснювальної роботи серед різних груп населення; оцінювати рухову активність людини та її фізичний стан, складати та реалізовувати програми кондиційного тренування, організовувати та проводити фізкультурно-оздоровчі заходи; обґрунтовувати вибір заходів з фізкультурно-спортивної реабілітації та адаптивного спорту; аналізувати процеси становлення та розвитку різних напрямів спорту, олімпійського руху та олімпійської освіти на міжнародному та національному рівнях; використовувати засвоєні уміння і навички занять популярними видами рухової активності оздоровчої спрямованості; застосовувати у професійній діяльності знання анатомічних, фізіологічних, біохімічних, біомеханічних та гігієнічних аспектів занять фізичною культурою і спортом; визначати функціональний стан організму людини та обґрунтовувати вибір засобів профілактики перенапруження систем організму осіб, які займаються фізичною культурою і спортом; надавати долікарську медичну допомогу при невідкладних станах та патологічних процесах в організмі людини; знати та розуміти сутність, принципи, методи, форми та організацію процесу навчання і виховання людини; аналізувати психічні процеси, стани та властивості людини під час занять фізичною культурою і спортом; аргументувати управлінські рішення для розв'язання проблем, які виникають в роботі суб'єктів фізичної культури і спорту; мати навички лідерства; використовувати нормативні та правові акти, що регламентують професійну діяльність; застосовувати набуті теоретичні знання для розв'язання практичних завдань та змістовно інтерпретувати отримані результати [8, с. 49–50; 10, с. 6–7].

Розкрито траєкторії формування освітньо-професійної програми підготовки фахівців зі спеціальності 017 «Фізична культура і спорт» для бакалаврського рівня вищої освіти. Обґрунтовано планування двох компонентів освітньої програми – обов'язкового і вибіркового, що включають блоки дисциплін, які мають забезпечити інтеграцію знань студентів у формування загальних і фахових компетентностей. Розкрито реалізацію освітніх компонентів: інформаційно-знанневого, змістовно-процесуального, діяльнісно-результативного, які сприяють особистому розвитку студента.

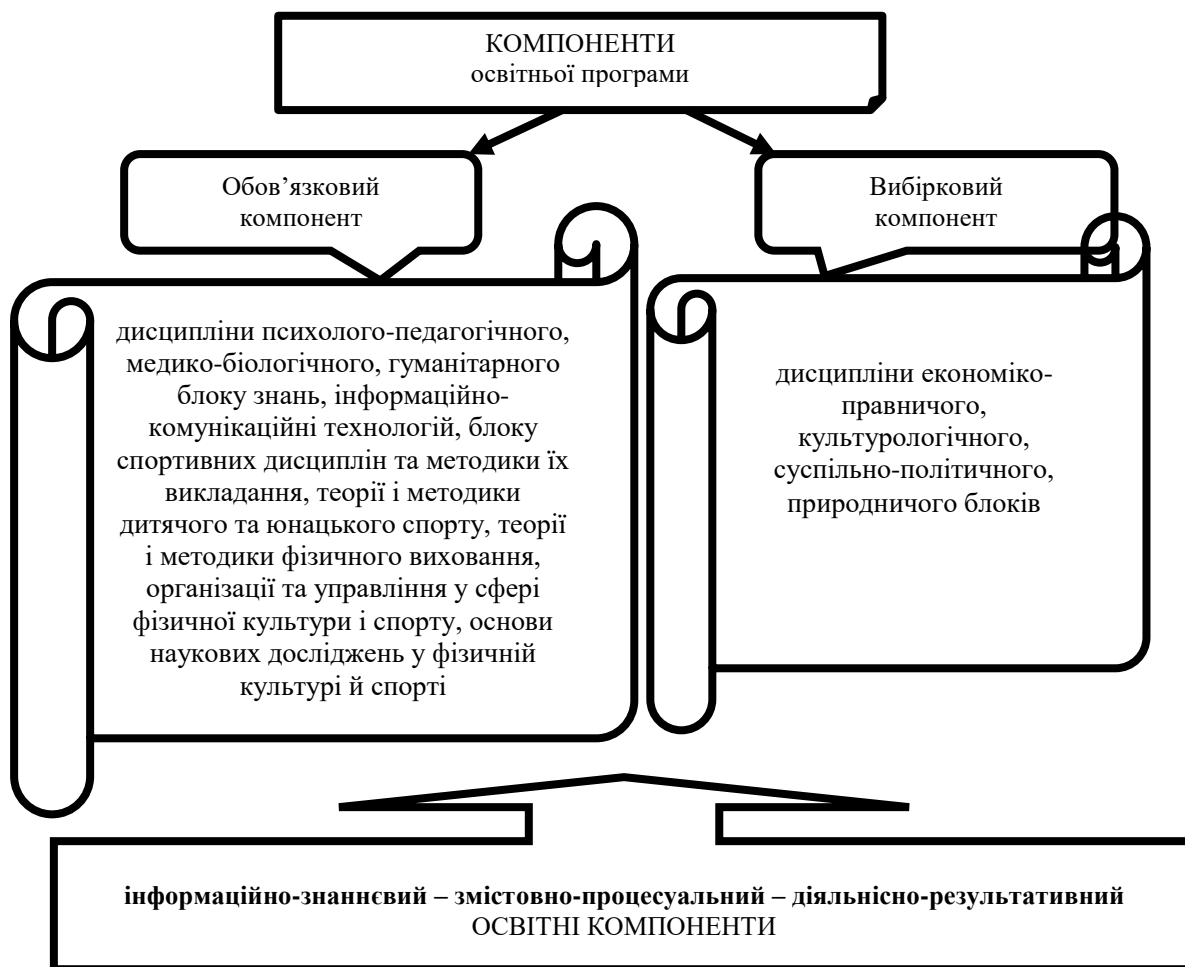

Рис. 1. Компоненти освітньої програми

Фізична культура і спорт, як складова системи освіти, надає необхідну інформацію про фізичну культуру і спорт, показує місце кваліфікації фахівців у формуванні потреби до занять фізичними вправами.

Перспективи подальших досліджень з висвітленої проблеми полягають у визначенні рівня компетентності майбутніх фахівців фізичної культури і спорту у поєднанні зі шкільною та позашкільною фізкультурною освітою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Захарченко В. М. Проектування програм навчання у контексті функціонування НРК: компетентнісний підхід та результати навчання. URL: <http://www.tempus.org.ua/uk/korysna-informacija/publikaciji.html?start=70>.
2. Кондрацька Г. Д. Теоретичні і методичні засади формування професійно-мовленнєвої культури майбутніх фахівців фізичного виховання: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04. Хмельницький, 2017. 541 с.
3. Круцевич Т. Ю. Теорія і методика фізичного виховання: підручник: в 2-х т. К: Олімп. л-ра, Т. 2. 2008. 382 с.
4. Курамшин Ю. Ф. Засоби фізичного виховання. *Теорія і методика фізичного виховання*. К: Олімп. л-ра, 2008. С. 69–86.

5. Луговий В. І., Слюсаренко О. М., Таланова Ж. В. Реалізація світового досвіду рівневої, орієнтаційної та галузевої організації вищої школи в Законі України «Про вищу освіту»: шлях до розуміння та визнання. *Вища освіта України*. № 3, 2014. С. 32–36.
6. Макущенко І. В., Пристинський В. М., Демінська Л. О., Пристинська Т. М. Інноваційні технології оздоровчо-рекреаційної фізичної культури у діяльності центрів «Спорт для всіх». *навч.-метод. посіб.* Донецьк, Слов'янськ: ДДІЗФВС, СДПУ, 2008. 82 с.
7. Освітньо-професійна програма «Спорт» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю 017 «Фізична культура і спорт» галузі знань 01 «Освіта/Педагогіка». URL: https://www.znu.edu.ua/opp2020/bak/fv/opp_bakalavr_sport-2019.pdf
8. Рибалко Л. М. Формування фахових компетентностей у майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту. *Topical issues of the development of modern science: the 2nd international scientific and practical conference (October 16–18, 2019) Publishing House “Accent”, Sofia, Bulgaria*. 2019. С. 49–51.
9. Сіренко Р. Р. Фізичне виховання студентів: курс лекцій. Львів. ЛНУ імені Івана Франка, 2011. 251 с.
10. Стандарт вищої освіти України: перший (бакалаврський) рівень вищої освіти, галузь знань 01 Освіта/Педагогіка, спеціальність 017 Фізична культура і спорт. Затверджено та введено в дію наказом Міністерства освіти і науки України від 24.04.2019 р. № 567. С. 6–7. URL: [https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni % 20standarty /2019/04/25/017-fizichna-kultura-i-sport-bakalavr.pdf](https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2019/04/25/017-fizichna-kultura-i-sport-bakalavr.pdf).
11. Холодов Ж. К., Кузнецов В. С. Теория и методика физического воспитания и спорта. *Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. 2-е изд. испр. и доп.* Москва: Издательский центр «Академия», 2002. С. 494.
12. Чепелюк А., Кондрацька Г. Формування психолого-педагогічної компетентності майбутнього вчителя фізичної культури у вищому навчальному закладі: монографія. Дрогобич: Видавничий відділ Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2016. 176 с.
13. D'Elia F. The training of physical education teacher in primary school. *Journal of Human Sport and Exercise*, 14(1proc), 2019. S100-S104. doi:<https://doi.org/10.14198/jhse.2019.14.Proc1>.
14. D'Isanto, T. Physical and sport education between Italian academic system and European Research Council structure panel. *Journal of Human Sport and Exercise*, 14, 2019. pp. 66–76.
15. Francesca D'elia. The core curriculum of University training to teacher physical education in Italy. *Journal of Physical Education and Sport*, Vol. 19 (Supplement issue 5), Art 256, 2019. pp. 1755–1758.
16. Mohammad Saeid Kiani, Leila Nazari, Leila Shahbazpour. Investigating the Factors Affecting the Sustainable Management of Sporting Student. *Events World wide International Journal of Sports Science and Physical Education* Volume 4, Issue 2, 2019. pp. 28–32.
17. Tommasetti A. The contribution of the University of Salerno to physical education and sport sciences. *Journal of Physical Education and Sport*, Vol 19 (Supplement issue 5) Art 253, 2019. pp. 1728–1739.
18. Xiaoqin He, Chunquan Zhu. Research on the Principles and Strategies of Cultivating the Sports Core Quality of Students in Higher Vocational Colleges. *International Journal of Sports Science and Physical Education*. Volume 5, Issue 3, September. 2020. pp. 35–40.

REFERENCES

1. Zakharchenko, V. M. Proektuvannia prohram navchannia u konteksti funktsionuvannia NRK: kompetentnisnyi pidkhid ta rezultaty navchannia. URL: <http://www.tempus.org.ua/uk/korysna-informacija/publikaciji.html?start=70> [in Ukrainian].
2. Kondratska, H. D. (2017). Teoretychni i metodychni zasady formuvannia profesiino-movlennievoi kultury maibutnikh fakhivtsiv fizychnoho vykhovannia. *Doctor's thesis*. Khmelnytskyi [in Ukrainian].
3. Krutsevych, T. Yu. (2008). Teoriia i metodyka fizychnoho vykhovannia. K., Vol. 2 [in Ukrainian].
4. Kuramshyn, Yu. F. (2008). Zasoby fizychnoho vykhovannia. *Teoriia i metodyka fizychnoho vykhovannia*. K., 69–86 [in Ukrainian].
5. Luhovyi, V. I., Sliusarenko, O. M., Talanova, Zh. V. (2014). Realizatsiia svitovoho dosvidu rivnevoi, oriantatsiinoi ta haluzevoi orhanizatsii vyshchoi shkoly v Zakoni Ukrainy «Pro vyshchu osvitu», shliakh do rozuminnia ta vyznannia. *Vyshcha osvita Ukrainy*. № 3 (dodatok 1), 32–36 [in Ukrainian].
6. Makushchenko, I. V., Prystynskiy, V. M., Deminska, L. O., Prystynska, T. M. (2008). Innovatsiini tekhnologii ozdorovcho-rekreatsiinoi fizychnoi kultury u diialnosti tsentriv «Sport dlia vsikh». Donetsk [in Ukrainian].

7. Osvitno-profesiina prohrama Osvitno-profesiina prohrama «Sport» persho (bakalavrskoho) rivnia vyshchoi osvity za spetsialnistiu 017 «Fizychna kultura i sport» haluzi znan 01 «Osvita/Pedahohika». URL: https://www.znu.edu.ua/opp2020/bak/fv/opp_bakalavr_sport-2019.pdf [in Ukrainian].
8. Rybalko, L. M. (2019). Formuvannia fakhovykh kompetentnosti u maibutnikh fakhivtsiv z fizychnoi kultury i sportu. *The 2nd international scientific and practical conference "Topical issues of the development of modern science"* (October 16–18, 2019) Publishing House "Accent", Sofia, Bulgaria, 49–51 [in Ukrainian].
9. Sirenko, R. R. (2011). Fizyчне vykhovannia studentiv. Lviv [in Ukrainian].
10. Standart vyshchoi osvity Ukrainy: pershyi (bakalavrskyi) riven vyshchoi osvity, haluz znan «01 Osvita/Pedahohika», spetsialnist «017 Fizychna kultura i sport» vid 24.04.2019 r. № 567, 6–7. <https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2019/04/25/017-fizychna-kultura-i-sport-bakalavr.pdf> [in Ukrainian].
11. Holodov, Zh. K., Kuznecov, V. S. (2002). Teorija i metodika fizychnoho vospitanija i sporta. Moskva. Izdatel'skij centr «Akademija» [in Russian].
12. Chepeliuk, A. V., Kondratska, H. D. (2016). Formuvannia psykhologo-pedahohichnoi kompetentnosti maibutnoho vchytelia fizychnoi kultury u vyshchomu navchalnomu zakladi. Drohobych [in Ukrainian].
13. D'Elia, F. (2019). The training of physical education teacher in primary school. *Journal of Human Sport and Exercise*, 14(1proc), 100–104. doi:<https://doi.org/10.14198/jhse.2019.14.Proc1>
14. D'Isanto, T. (2019). Physical and sport education between Italian academic system and European Research Councilstructure panel. *Journal of Human Sport and Exercise*, 14, 66–76.
15. Francesca D'elia. (2019). The corecurriculum of University training to teacher physical education in Italy. *Journal of Physical Education and Sport*, Vol. 19 (Supplement issue 5), Art 256, 1755–1758.
16. Mohammad Saeid Kiani, Leila Nazari, Leila Shahbazpour (2019). Investigating the Factors Affecting the Sustainable Management of Sporting Student. *Events World wide International Journal of Sports Science and Physical Education*. Vol. 4, Issue 2, 28–32.
17. Tommasetti, A. (2019). The contribution of the University of Salerno to physical education and sport sciences. *Journal of Physical Education and Sport*, Vol. 19 (Supplement issue 5) Art 253, 1728–1739.
18. Xiaoqin He, Chunquan Zhu (2020). Research on the Principles and Strategies of Cultivating the Sports Core Quality of Students in Higher Vocational Colleges. *International Journal of Sports Science and Physical Education*. Vol. 5, Issue 3, September, 35–40.